

„Той може да сжществува“; „чловѣкъ неможе да знае всичко“; слѣд. „той всичко не знае; слѣд. и не трѣбува всичко да знае“; *Посрѣдствени* изводи ся съставлявать, като ся направи трете сжжденіе, кое-то посрѣдствува за да ся извади слѣдствие-то изъ основаніе. А това сжжденіе става тука пакъ така, като ся съедини по-малкый терминъ (прѣдѣлъ) съ срѣдній, както у непосредственны изводи ся намира съ него по-голѣмый терминъ. Оттова въ посрѣдственны-ты изводи явявать ся двѣ пратки: *по-голѣма*, коя-то съединява срѣдній терминъ съ по-голѣмый и *по-малка*, коя-то го съединява съ по-малкый, така что-то тѣя изводи състоять отъ три сжжденія, а именно отъ *двѣ прашкы* и отъ трете — *заключеніе* напр.

(тер. ср.).

По-голѣма прашка: Венчки живошны ся относятся
тер. гол.

Камъ рода на *орждны-шы* сжщества.

мал. тер. ср. тер.

По-малка прашка. Това сжщество е живошно.

м. т.

Заключеніе:

Слѣд. *шо* ся относи камъ рода
г. т.

на орждны-шы сжщества.

Оттова, что казахме какъ ся правять посрѣдственны изводи, открыва ся 1), че срѣдній терминъ, кой-то въ праткы-ты ся съединява съ два-та другы термина, не е нужно нито трѣбва да влиза въ заключеніе-то; 2), че праткы-ты, като сжжденія, кон-то ся съставлявать като ся съединява срѣдній терминъ ту съ по-голѣмый ту съ по-малкый, трѣбува да имжть различны обѣмы и да ся относятся една камъ другъ, като сжжденія подчиннены, 3), че срѣдній терминъ въ праткы-ты може ся